Ч. 152 (13.391). Львів, четвер 15. червня 1933. [illegible] opłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Пакт чотирьох і змова трьох.

Женева, 10. червня 1933.

Пакт чотирьох держав, парафований дня 7. червня в Римі може бути найвизначнішою міжнародньою подією по заключенні миру по світовій війні. Цим пактом створено аж тепер орган здійснення миру. З утворенням його справді не поспішалися. Минуло пятнацять років, поки світова кріза примусила нарешті великі держави подумати про їх власний рятунок.

Пакту чотирьох справді ще не підписали і немало перепон треба буде ще перемогти, щоб цей пакт стався фактом. Є він наскрізь компромісовим вислідом дипльоматичної боротьби, про що виразно свідчить і сам текст пакту чотирьох держав. Але державам, що обстоюють цей пакт, залежить не стільки на його змісті, як на самім факті його істнування. Лише цим можна зясувати, що Німеччина та Італія цілком несподівано приняли майже без дискусії всі поправки Франції і не лишили їй ніяких формальних причин до вагання.

Коли Франція кладе велику вагу на всі точки пакту, що даватимуть їй формальну змогу поборювати німецько-італійську акцію в напрямі перебудови сучасних відносин в Европі, то Мусоліні у своїй промові в сенаті кладе виразно натиск на *засади* пакту, зазначуючи його три головні завдання: розброєння, ревізію мирових договорів та співробітництво народів у напрямі забезпечення европейського миру.

Гідне уваги також те, що Мусоліні сказав про політику Бенеша, зазначуючи готовість Чехословаччини свідомо пристосуватися до духа пакту чотирьох держав. Що мала антанта ставиться до пакту чотирьох інакше ніж Польща, було зрештою відомо в Женеві вже кілька днів тому.

Що спротив малої антанти від самого початку не був щирий, зраджує й паризький кореспондент „Ізвестій", занадто балакучий пан Жак Садуль, пишучи: „Неґативне ставлення Польщі та малої антанти, викликане природним занепокоєнням, є мабуть почасти дипльоматичним маневром з метою помогти Франції у її спробах видобути від Італії та Анґлії цілковиту заміну початкового проєкту Мусолінія на французький протипроєкт".

Але коли мала антанта після парафування пакту не має більше потреби провадити боротьби проти нього, то опір Польщі обрахований очевидно на довший час. „Ізвестія" з 26. травня цитують великим друком „Ґазету Польску": *„Польща провадить боротьбу проти пакту і буде рішучо боротися проти нього, як перед його підписанням так і після підписання"*.

Це зрозуміле, що більшовики так тішаться, що хтось вигребує для них з жару бараболю власними руками. Засадою більшовиків є: „Без нас, значить проти нас". Читаючи навідворот, це значить: „Ми будемо поборювати великі держави, які дозволяють собі робити щось без нас".

Поминення Совітів при творенні пакту всіх великих держав Европи є тяжким ударом для московського уряду, його участь в економічній світовій конференції, в якій беруть участь і найменші держави, є дуже малою потіхою.

Ударемнити пакт чотирьох держав його противникам не пощастило, але лишається ще можливість зробити його таким-же беззмістовним та безвартісним, як і тузин інших інтернаціональних умов. На це будуть тепер, очевидно, спрямовані зусилля противників пакту чотирьох.

На превеликий жаль з трьох противників пакту чотирьох, одним є сама учасниця пакту — Франція. Противники пакту в самій Франції зовсім не криються з тим, що Франція вступила до порозуміння чотирьох тому, що порозуміння трьох моглоб утворитися й без неї. Але Франція не є безумовною противницею пакту чотирьох держав. Її ставлення до співробітництва великих держав буде, очевидно, залежати від того, що їй це співробітництво даватиме. Ревізія мирових договорів самій Франції нічим не загрожує, до меж самої Франції вона ніякого відношення не має. Коли Франція одержить вистарчальні ґарантії у межах самого пакту чотирьох та з боку Америки і забезпечення добрих відносин до Німеччини, її становище в справі коридору може сильно змінитися, а „приязнь" до Совітів може несподівано охолонути.

Противницею пакту чотирьох держав є Польща остільки, оскільки ревізія мирових договорів загрожує їй доступ до моря та деякі інші частини сучасної польської території. У всякім випадку державна територія Польщі забезпечена міжнародніми договорами, які дають державі право на компензати ріжного роду.

Цілком інакше стоїть справа зі Совітами. Неподільність їх території не лише не забезпечена якимись міжнародніми договорами, але навідворот кожна з національних республик має формальне право виступити з Совітського Союзу. Таким чином найбільше рішучим і безумовним противником пакту чотирьох держав є саме Совітський Союз.

Нема сумніву, що поки справжнє порозуміння великих держав не буде осягнене, Франція все буде користати з підтримання Совітів та Польщі. Поруч з формальним пактом чотирьох держав буде істнувати й фактична змова трьох держав — Франції, Польщі та Совітів. Але одночасна участь Франції у почвірнім порозумінні та потрійній змові занадто неприродна, щоби тревала довший час. Коли почвірне порозуміння перейде зі стадії переговорів до реальних чинів, Франція буде примушена станути дійсно по боці західних держав, або по боці Совітів. Треба думати, що вибір для неї не буде занадто тяжкий.

Більшовики роблять розпучливі зусилля, щоби довести, що істнування совітської держави поруч з державами модерного капіталізму можливе. Економічна конференція в Льондоні дає їм може останню нагоду доказати те, але ніяким чином не можливість. Парафування пакту чотирьох перед самою економічною світовою конференцією, має свого роду символічне значіння. Воно значить, що коли ця конференція не сповнить надій, які на неї загально покладають, а відносно цього не може бути найменшого сумніву, то черга тоді приходить на політичну акцію великих держав, злучених пактом чотирьох.

Історичний акт складення цього пакту в Римі творить могутнє знаряддя політичної перебудови Европи, якому не зможе противитися ніяка окрема держава. Що тереном цеї перебудови має бути східна Европа, — очевидне для кожного. Не менш очевидне, що державу Совітів, побудовану на невільницькій праці поневолених націй до нової Европи включити не дасться.

Коли пакт чотирьох держав має всі дані стати рішаючим чинником в Европі, то змова трьох держав ледви чи буде чимсь іншим як зловісною примарою.

М. Данько.

Світовий господарський парлямент.

Отворення монетарної і господарської конференції в Льондоні.

В понеділок 11. ц. м. точно в год. 3. попол. король Юрій V. отворив урочисто світову конференцію монетарну і господарську в Льондоні. В конференції бере участь 67 держав, у тому десять таких, що не є членами Ліги Націй. Інавгураційної промови короля вислухало 11 премієрів, понад 60 міністрів і сотки делегатів, експертів, журналістів та публики. Ця обставина вказує найкраще на те, яку вагу привязує весь політичний світ до тої конференції.

Конференція почалася серед настрою знетерпеливлення наслідком маразму, в якому найшлися всі заходи держав-вірителів, себто держав економічно сильніших, для опанування крізи. Всеж таки переважає думка, що, не зважаючи на сумні досвіди, конференція може при добрій волі принести деякі користи. Деякі місця з промови Мекдональда, в яких він накликав до практичних посунень, вказувалиб на те, що такі самі тенденції панують і серед керманичів конференції.

Загально панує на конференції настрій вижидання. Тому, що саме в дні отворення конференції курс долара впав знову на 10 пунктів, вплинуло це на хід конференції доволі депримуючо. Як довго потягнуть наради конференції, нині ще не знати.

Промова англ. короля.

Отвираючи конференцію, виголосив англ. король Юрій V., що був убраний в жакет з цвіткою в бутоньєрці, отсю промову:

„В цих часах загальної господарської крізи витаю панів на англійській землі з почуттям глибокої відповідальности. Думаю, що трапляється вперше в історії, аби монарх проводив на отворенні конференції всіх народів світу. Бажаю висловити своє вдоволення, що того роду зібрання виявилося можливим, а також, що маємо надію на корисний вислід нього спільного зусилля".

В дальшому король витав сердечно представників держав, що є членами Ліги Націй, яка ту конференцію скликала і підготовила. Потім витав теж представників держав, що не належать до Ліги Націй, підносячи з признанням охоту до співпраці, яка веліла їм взяти участь у нарадах.

З черги сказав король по французьки: „З найбільшим зворушенням дивлюсь на достойний збір, такий численний і великий, але репрезентуючі концепції ще більші, а в них містяться надії і бажання цілого світа. Світ цілий нині неспокійний. Чекає вас велика задача, якої не можна буде виконати без доброї волі й охоти до співпраці. Бажаю теж з цілого серця панам, аби ваші зусилля довели до корисних результатів, на які всі народи світа чекають з нетерпеливістю".

В дальшій, англійській частині промови ствердив король істнування щирої охоти осягнути порозуміння. Величезне число безробітних — казав він — є для мене великою журою, подібно як для всіх присутніх. На закінчення король висловив побажання, аби конференція створила для світа новий добробут, поступ і лад.

З промови Мекдональда.

Після промови короля забрав слово Мекдональд. Привитавши делегатів, премієр Вел. Британії заявив, що вагу конференції потверджує факт, що всі уряди приняли запрошення. Пригадуючи терпіння цілого світа в останніх роках, премієр згадав про знижку цін, яка збільшила тягар світових довгів, далі про всякого роду обмеження в міжнародній торговлі, про майже загальне закинення паритету золота, про зріст числа безробітних, що сягає нині до 30 міліонів, а також про інші некорисні прояви. Так далі бути не може — заявив промовець. **Найвищий час вернути до нормального стану. Інакше піднесуться сили, розбурхані розпукою.**

Одною з причин погіршення ситуації є факт, що окремі держави ведуть часто національну й ізольовану господарську політику. Досвід останніх літ виказав, що часто національна господарська політика руйнує тих, що її ведуть і викликує зубожіння інших. Ніякий нарід не може збогатитися коштом другого народу. Ліпше було би завести господарську єдність на цілому світі.

•

По промові Мекдональда наради на короткий час перервано і доручено спеціальній комісії справдити повновласти делегатів.

Дальші наради почалися в год. 16.25. Прем'єр Мекдональд запропонував склад президії конференції, до якої входилиб по одному представники Аргентини, Китаю, Чехословаччини, Франції, Німеччини, Мадярщини, Італії, Японії, Мексику, Голяндії, Еспанії, Швеції, СРСР, Канади і Злучених Держав. Предложення принято.

В год. 16.37 наради конференції перервано до вторку, год. 10.30.

Політика у львівській Касі Хорих.

Рік-річно Каса Хорих признає хорим дітям своїх членів право виїзду на вакаційні оселі і покриває кошти їхнього побуту. Досі водилося так, що Каса Хорих призначувала українські хорі діти до українських вакаційних осель. Цього року львівська Каса Хорих з невідомих причин поступає інакше. Вона хворі діти української народности з державних і приватних українських шкіл призначує до польських вакаційних осель. Не помогли інтервенції батьків в управі Каси Хорих. Деяких батьків приняли урядовці нечемно або й лайкою.

В пятницю 9. ц. м. інтервеніювала в начального лікаря львівської Каси Хорих окрема делегація в складі пос. д-ра Макарушки від УПР., В. Целевича від Української Ради Суспільної Опіки і о. Новосад від Вакаційних Осель. Інтервенція була безуспішна. Начальний лікар заслонювався якимсь тайним розпорядком, що устійнює контингент українських дітей, які може призначити Каса Хорих до українських вакаційних осель.

В понеділок 12. ц. м. в тій самій справі інтервеніювала у львівського воєводи знову делегація у складі Володимира Целевича від Української Ради Суспільної Опіки і директорова Марія Мудрикова від Вакаційних Осель. Львівський воєвода заявив делегації, що він не має безпосередньої влади над Касами Хорих, але вважає справу важною і в найближчих днях відбуде в тій справі конференцію з управою Каси Хорих, а про вислід конференції повідомить делегатів.

Українське громадянство, а в першу чергу батьки дітей, призначених до польських вакаційних осель є схвильовані поступованням львівської Каси Хорих. Польські діти з Німеччини спроваджуються до польських вакаційних осель у Польщі, а українські діти Каса Хорих проти волі родичів і дітей призначує до польських вакаційних осель. Коли зважимо, що українські діти мають жити серед чужого окруження, співати чужі пісні, говорити чужою мовою, то слід припускати, що польські вакаційні оселі будуть карними кольоніями для української дітвори, а не місцем відпочинку і лікування. Не можна забувати й про те, що Каса Хорих не робить ніякої ласки, висилаючи українські діти до українських вакаційних осель, бо вона від українських членів побирає такі самі вкладки, як від польських і жидівських. Найвища пора, щоби львівська Каса Хорих виминула політику зі свого поступовання.

НА ДНЯХ ВИСЛАЛА АДМІНІСТРАЦІЯ ПРИГАДКУ ДО СВОЇХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ, ТОМУ ПРОСИМО ВП. ЧИТАЧІВ НЕГАЙНО ВИСЛАТИ НАЛЕЖНІСТЬ ЗА ЧАСОПИС.

Зелені Свята в Самбірщині.

Події на могилах Стрільців у Луці.

Громадяни села Луки висипали на Зелені Свята могилу в память полеглих Стрільців. Раненько на другий день свят з дозволу пароха посвятили ту могилу і відправили на ній панахиду двох священиків, уроженців Луки о. Сальо і о. Білинський. На просьбу громадян парох запросив на 2-ий день свят на год. 4-ту пополуд. сусідніх священиків, а саме о. дек. Бардехівського з Татар і о. Підлишевського зі сотрудником з Дорожова та о. Терлецького з Волощі, щоби спільною відправою звеличати свято полеглих. Запрошені священики приїхали, а вже коло 3-тої год. почали надходити на свято організованими гуртами громадяни з Волощі, Татар, Дорожова, Бикова, Прус, Ортинич і Майнич. Прибула також поліція в числі 6 постерунковях, яка на дорозі відбирала терневі вінці. Позатим був спокій і згодом зібраний нарід у числі понад 4.000 душ під проводом сімох священиків з процесією пішов на цвинтар. Там відправлено панахиду, а о. дек. Бардехівський виголосив відповідну проповідь. З цвинтаря повернув похід попри висипану могилу до церкви. Місцевий парох о. Адріянович відмовився відправити панахиду на могилі. Помимо цього люди не розходилися, а один з лучан виніс з церкви терневий вінок і завісив його на хресті на могилі. Коли священики відійшли від могили, поліція взвала зібраних розійтися. Розуміється, що така маса людей невсилі була негайно розійтися і поліція почала зібраних примусом розганяти, при чому кілька осіб потурбували. З обуреної толпи почулися крики „ганьба“, а навіть впало кілька камінців. Поволі нарід розійшовся і на тому ціла подія скінчилася. Але в вівторок 6. червня приїхало до села 18 поліцаів з комісаром зі Самбора і вночі на 7. червня вони перевели арештування в селах Лука, Білина Велика, Дорожів, Татари і Биків.

На вістку про цю подію на доручення Секретаріяту УНДО виїхав на місце пос. Тершаковець і ствердив все, як описано, між іншим довідався, що з Луки арештовано 7 осіб, з Дорожова 3, по одній особі з Білини Великої, з Татар і з Бикова 5 осіб, яких прізвищ не вдалося зібрати.

У цій справі їздив до Самбора з доручення Секретаріяту УНДО пос. д-р Біляк, який по провіренні подій інтервеніював у місцевого старости та провірив, що під теперішню хвилю находиться в слідчому арешті у цій справі 19 осіб, переважно селян з Луки та околичних сіл. Між іншими арештовано адвокатського апліканта Антона Луцького, як одного з організаторів, хоч на ділі він успокоював селян, зібраних на могилі та його заслугою є, що не прийшло до пролиттю крови.

Напад замаскованих стшельців у Волощі.

На другий день Зелених Свят в ночі біля 11. год. вертало з весілля у Волощі кількох хлопців українців. По дорозі напали на них перебрані стшельци. Один був у поліційним мундурі з доробленими вусами та бородою, а трьох замаскованих з крісами. У бійці ранили багнетом у голову Качмара, Бенедюка і легко в руку Калямона Василя та під бороду і в чоло громадського вартівника Степана Малика. Нападені вернули на весілля і повідомили зібраних там про замаскованих бандитів. Весільні гості пустилися за напасниками. На краю села напасники сховалися до польської читальні і там замкнулися. Частина людей з погоні пішла домів, а частина вернула. З другого боку будинку читальні міститься школа і мешкає учитель тої школи Генрик Яснош.

Ранком прийшли діти до школи. Школа була замкнена. Тоді предсідник місцевої шкільної ради п. Лішинський застукав до дверей і на це учитель відчинив шкільну салю. Люди сторожили далі аж приїхала з Луки поліція. На її розпорядок сторожі відійшли від будинку читальні під свої хати, але зажадали, щоби показати їм замаскованих напасників. Поліція цьому відмовила і зателефонувала по старосту до Самбора. Приїхав автом староста і також казав людям розійтися, а на домагання показати, хто сховався до польської читальні відповів „то моя жеч кто там ест, вас то не обходзі“. Люди розійшлися, але звернулися до посла Тершаківця за поясненням, чи то допустиме закривати перед ними замаскованих людей, які зі зброєю в руках нападали в селі людей.

Згодом люди таки довідалися, хто були ті замасковані напасники. Свідки: Микола Стебельський і Петро Глущак пізнали в поліційнім мундурі учителя Генрика Ясноша, що втік до своєї хати зі стшельцями Францом Бадецьким, Бенедиктом Поневським і Юзьком Гебовшом. Те саме про Бадецького і Поневського зізнали також барон Северин Брікман, місцевий дідич, який рано був у шкільному будинку.

В цій справі теж інтервеніював від УПР. пос. д-р Біляк у властей в Самборі і виясняв правдивий стан справи. Влада закидає селянам з Волощі, що вони зробили напад на учителя і стшельців, щоби їх розоружити і забрати собі стшелецькі кріси. У всіх тих справах Українська Парляментарна Репрезентація інтервеніюватиме в компетентних вищих властей.

Вісти з „Рідної Школи“.

1. ЯК ЗГОЛОШУВАТИ ЗАСНОВУВАННЯ НОВИХ КРУЖКІВ Р. Ш.

Дозвіл на заснування нового Кружка Р. Ш. дасть Головна Управа тільки тоді, якщо це зголосить бодай 15 членів. Членом рахується той, хто вложив бодай половину членської вкладки. Вплачені членські вкладки треба зараз висилати до каси Головної Управи. Подання до Головної Управи разом з відтинком почтового чека, або грошового переказу, на доказ, що чл. вкладки вислані, — пересилати через свій Пов. Кружок Р. Ш. або Пов. Союз Кружків Р. Ш.

2. КОГО ВИБИРАТИ ДО СТАРШИНИ КРУЖКІВ Р. Ш.

До Старшини і взагалі до управних органів Кружків „Рідної Школи“ не вибирати осіб, які були судово карані за ганьблячі злочини, ані таких, які в наслідок судової кари позбавлені права властовільності. Інакше можуть такі Кружки натрапити на перешкоди з боку адміністраційної влади.

Якщо влада противилась би виборові осіб до Старшини й Контрольної Комісії Кружка Р. Ш., що не були судово карані за такі злочини, то в такому випадку треба вносити рекурс. У всіх таких справах звертатися до свого Повітового Кружка Р. Ш., або Повітового Союзу Кружків Р. Ш.

3. ЧОМУ ТРЕБА ПОМАГАТИ „РІДНІЙ ШКОЛІ“?

Завдання „Рідної Школи“ вимагає великих (бо й ця 3 міліони золотих) видатків. Треба удержати свої власні школи, бурси, давати дітям дожвлення, підпомагати деяких з них грішми, давати їм шкільне приладдя одіж, а декуди поправити, придбати чи вибудувати конечний будинок для школи. Про фонди на потреби „Рідної Школи“ мусять подбати всі українські громадяни, всі організації й товариства, особливо такі власні — рідношкільні. Легким способом дасться це осягнути вкладками членськими. Тому кожний, хто ще досі не є членом „Рідної Школи“, а бажає добра для своєї нації, нехай зараз впишеться в члени в місцевому Кружку Р. Шк. — Те саме мусить негайно зробити кожне українське товариство.

4. ДОХОДИ ВІД ІМПРЕЗ.

Всі товариства й якінебудь гуртки, які уладжують концерти, театральні представлення, фестини і т. п. імпрези, мають обовязок бодай 10 проц. з доходу віддати зараз до каси Головної Управи у Львові.

Крім того треба конечно, щоби одну виставу, концерт чи фестин уладити в догідний день з виключним доходом для „Рідної Школи“.

У цих уладженнях мусить помагати вся доросла молодь — сільська, міська й та, що найдеться часово в якійсь місцевости.

5. ЯК ОРУДУВАТИ ГРІШМИ „РІДНОЇ ШКОЛИ“.

Кружки „Рідної Школи“ мусять орудувати згідно фондами, зібраними під кличем „Рідної Школи“, згідно зі статутом і з постановами Головної Управи. Нікому не вільно віддавати найменшої суми на інші ціли хочби як важні.

Грошеві надвишки — постійні чи хвилеві, або призначені на якусь окрему рідношкільну ціль — можуть Кружкам льокувати тільки в Касі Централі. Всяке інше ужиття рідношкільних грошей недопустиме. Кожний Кружок Рідної Школи мусить відсилати бодай 50 проц. кожночасно вплачених членських вкладок, без огляду на те, чи Кружок має свої власні потреби чи ні.

6. СОТИКОВИЙ ФОНД.

Щоби призвичаїти народні маси до поголовної жертвенности, треба в кожній громаді зорганізувати т. зв. „сотиковий фонд“. Поклик: один сотик на місяць від кожної української душі — мусить обвязати весь народ для помочі Рідній Школі.

Коли цього не буде виконувати ціле громадянство, то важко буде ставити до Рідної Школи хочби й які справедливі вимоги.

7. ДІТОЧІ САДКИ.

Кружки Рідної Школи, які вже відкрили, або в червні відкриватимуть діточі садки, нехай про це повідомлять письмово Головну Управу (день відкриття, приміщення, скількість дітей, оплата, імя провідниці її застави й час, доки має садок істнувати).

Головна Управа „Рідної Школи“.

Відгомін Городка перед судом.

Розправа проти Ст. Мащака і 6 товаришів за злочин з 97. параґрафу.

Семий день розправи.

Це, здається, перший сонячний день в цьому процесі, коли залитою сонцею вулицею входимо до суду. На коридорі зустрічаємо знову гурт свідків. Як довідуємося — все це мешканці Городка, що бачили учасників нападу, в більшості селяни.

І оборонці і журналісти обговорюють живо вчорашній інцидент з Мотикою й д-р Глушкевичем та висувають ріжні цікаві гіпотези на тему Мотики і його поведінки. Найбільше прихильників має теорія, за якою Мотика — здезорієнтований та „смаркатий" юнак, що не відповідає за свої вчинки. Чи голос цього „народу" є голосом справедливости — побачимо.

На салі людей доволі багато, більшість — старші й жінки.

*

Св. *Діонізій Чермак*, жид, урядник Скарбової Каси в Городку, був коли стався напад на почту в маґістраті і почувши алярмові сиґнали, побіг до будинку, де була почта та скарбовий уряд. Коли добігав, бачив, як з будинку вибігло кілька осіб, а з тих один побіг у зовсім противнім напрямі, як усі, до цвинтаря. Св. кинувся здогнати його, цей обернувся і тоді св. бачив на момент обличчя втікача, але серед підсудних пізнати його не може. Це був рудий юнак в картузі, що й побіг на поле, а св. безборонний і важко водягнений, перестав бігти за ним і вернувся до хати.

Св. *Михайло Дембіцький*, поляк, урядник Каси Ск., писав щось зі своїм начальником Команом у бюрі, коли почув по польськи „Руки вгору"! Св. думав, що це хтось робить жарти і щойно коли крик повторився, повернув голову: На порозі стояло двох людей у масках, що тримали револьвери. Св. піднявся, а тоді посипалися стріли. Св. вискочив за двері другої кімнати, почав кричати пробі та кинувся відчиняти вікно, але Коман кликнув йому з другої кімнати, що вже нікого нема. Тоді св. почув, що слабне, торкнувся плечей і почув під руками рану (зломане ребро). Коман теж почав оглядати себе і побачив, що ранили його в руку і у живіт. Серед підсудних св. нікого подібного до цих замаскованих не бачить.

Св. *Вас. Цигиль*, українець, студ. Вис. Торг. Школи, бачив обв. Куспіся в день нападу у Львові в 10-ій біля техніки, потім в 12-ій впол. на вул. Хорущини.

Св. *Анна Дунас*, українка, бачила якихось людей під почтою, св. *Іван Дзюра*, дорожник, бачив на день до нападу 6—7 людей, що йшли парами з Каменоброду до Городка; те саме бачив св. *Антін Фасовський*, купець з Городка, але всі три свідки в обвинувачених нікого з цих підозрілих тодішніх типів не пізнають.

Св. *Мих. Кецко*, адвок. конц., українець, що зізнає по польськи, сходив у момент нападу з мр. Ґрабінським з поверху і до них стрілив якийсь чоловік, що стояв внизу, 3—4 рази та ранив мр. Ґрабінського. Св. серед обв. цього типа не бачить і так, як 3 попередні свідки не чув, щоби в Городку називали будького з родини Цапа „жидком".

Нецікаво зізнають теж дальші свідки *Катерина Канафоцька*, селянка, *Ізидор Лінден*, купець, *Мих. Мартин*, робітник і *Катерина Опалинська*, усі з Городка. Вона теж бачили тільки в годину нападу кількох юнаків то під почтою, то як втікали, але не бачили їх облич і не пізнають нікого з підсудних. Опалинська чула тільки, що згадані темні постаті говорили по польськи, а одна з них кликнула: „Павел, Павел! Але бендзе птемп, к . . . . его маць". Це зізнання та боязнь О. присягати, бо „за присягу Бог карає" — викликали на судовій салі ураґан сміху.

Предс. відчитав з черги зізнання возьного *Клімчака*, до якого один з учасників нападу, замаскований, стрілив, прошивши йому кулею наскрізь груди. Цей Клімчак, конфронтований у шпиталі з Куспісем, не пізнав в ньому учасника нападу. Слідуючий св. мр. *Ян Грабінський*, що підчас нападу сходив з першого поверху будинку і був пострілений в ногу, не пізнав теж нікого з підсудних, а підчас стрілянини мав враження, що напасники беруть справу неповажно, бо стріляли долом, для постраху, а не вгору.

Після 20-хвилинної перерви зізнавав черговий свідок *Юзефа Радевіч*, що теж у день до нападу бачила 7 людей на дорозі Каменобрід—Городок негайно після цього, як прийшов поїзд: один з них мав студентську шапку. З підсудних не пізнає теж нікого.

Св. *Йосиф Матґавзер*, поляк, суд. службовик, бачив уже в день нападу на ринку якихось двох чужих людей, з них одного в зеленій куртці й „академічній" шапці, а коли вернув до суду і сходив сходами, почув стріли. Хтось крикнув до нього тричі „стуй" і вистрілив три рази — а був це високий юнак в підсуненою на чоло маскою. Не був це ані Мащак ані Куспісь і за ринку св. теж К. не бачив.

Предс. випитує обв. Коссака про його побут в ріжних містах Галичини (Стрий, Долина, Мізунь, Перемишль); прокуратор хоче знати, чого він їздив з Мізуня до Людвиківки, що лежить 5 км. від чсл. кордону. Обв. заявляє, що їздив туди з цілим товариством, має свідків, що вернув з Людвиківки до Мізуня і не їздив до Чехословаччини, як цього хоче прокуратор.

Прок. ставить внесок переслухати низку свідків на обставину, що обв. Коссак був командантом ОУН на Дорогобиччину, що мав контакт з членами ОУН, що робив прогульку на чеський кордон, що його вибрали на зїзді ОУН в 1931 р. боєвим референтом, врешті, що Коссак підготовляв напад на Касу Ск., на касу тартаку та громадського післанця у Сколім. Обор. д-р Глушкевич противиться тим внескам прокуратора, широко мотивуючи, що все це не вияснює справи, та вносить зі свого боку на покликання багатьох осіб, як свідків на хибність зізнань св. прокуратора у справі обв. Коссака. З черги д-р Шухевич вносить покликати низку свідків на обставини проти вини Куспіся, зокрема внесок на льокальну візію в Городку та на психольоґічний розслід ментальности Мотики. За цими двома останніми внесками заявляються теж д-р Біляк, д-р Старосольський та д-р Шевчук. Прокуратор внескам оборони не противиться.

Мотивування внесків забрало з годину часу і в год. 2-ій предс. перервав розправу до 9. год. в середу

Перша українська „Ревія моди" у Львові.

Під оглядом моди й того всього, що з модою звязане, а саме: журналів, вистав, відчитів, ревій — наше українське жіноцтво залишилося дуже позаду жіноцтва інших націй.

Може тому, що українська жінка вище ставить фахову, чи громадянську працю, як чисто особисті справи, може тому, що наше політичне положення звертає очі нашого жіноцтва у зовсім інший бік, одначе цього факту не можна заперечити: українки не витиснули до тепер свого питомого пятна на одязі, як це давно зробили французженки у т. зв. фантазійній туалеті, або анґлійки у спортовій.

Одяг — це також частинка життя нації. Чим він кращий — тим краща пропаґанда для нації. І коли наш народній одяг так чарує очі чужинця чудовою грою барв та прецизністю виконання — то одяг наших міщанок не може нераз цим похвалитися. Цей останній це здебільша — бездумне наслідування чужих зразків, чужих моделів, які у своїх краях можуть мати цілковиту рацію істнування, тоді як у нас вони просто „вибрики моди".

Безперечно — ціла трудність лежить у тому, що одяг міщанки — це не вияв приналежности до тієї, чи другої нації, але вияв приналежности до цілого культурного світу даної епохи. Тому в засаді не треба цього загально принятого зразку відкидати, але можна, побіч загальної риси модерного одягу надати йому питомого характеру своєї національности. Наше жіноцтво мусить мати на увазі перш за все те, що воно у кожній, навіть найменшій дрібничці мусить зазначити свою окремішність, свою відрубність від інших націй і навпаки — приналежність до своєї, української.

Першою імпрезою, що має за меті поінформувати наше жіноцтво про моду, прикладену до наших обставин буде: „Ревія моди" з рефератом та конферансієркою, а також із паніями-модельками, що запродукують сукні, футра, капелюхи, півчеревики, панчохи, рукавички, зачіски тощо все з наших робітень, фабрик чи крамниць. Крім цього буде виставка робіт та буфет у власній управі. Вступ за добровільними датками. Ця імпреза відбудеться в неділю, 18. червня в год. 7. веч. в салі „Української Бесіди" Рутовського 22.

„Ревію Мод" влаштовує філія „Союзу Українок" у Львові в порозумінні з жіночою кооперативою „Труд". Обі ці жіночі установи запрошують ціле українське громадянство взяти громадну участь у цій новій акції, що має на цілі пропаґанду гасла „свій до свого".

Л. Г.

—o—

Проти несовісної та злобної інформації.

Вияснення проф В. Кузьмовича.

У „Курєрі Львовскому" з 11. червня справоздавець з процесу ОУН. вложив в уста свідка Д. Бубена, б. аспіранта поліції з Дрогобича, такі слова: „Коссак скликував інформаційні зібрання ОУН., про що зізнавав директор ґімназії Кузьмович".

Не знаю чи це п. Бубен дійсно сказав чи справоздавець його слова перекрутив. Вияснюю, що подібних зізнань я ніде ніколи не складав. Зате правдою є, що підчас ревізії у мому помешканні в Дрогобичі, у вересні 1930 р., поліція найшла запрошення на сходини, підписане п. Коссаком, як скликуючим, а скликане на підставі § 2. тодішньою студентською секцією при Т-ві „Підгіря". Це були сходини у память 10-ліття здобуття військами УГА Києва. На сходинах відчитало трьох місцевих громадян, старшин УГА, реферати. Про сходини знало все місцеве громадянство, а властива розправа, яка опісля відбулася в Дрогобичі, вияснила все докладно так, що і судові і поліційні органи докладно знали про ті сходини і весь їх хід.

Не є моєю річю розчовпувати, чому ця справа все ще й досі товчеться у звязку з нелеґальщиною, однак, якщо це вже конечне, то хай товчеться, але в своєму дійсному виді.

Волод. Кузьмович.

—o—

ПОГРОЗА ЛЬВІВСЬКИХ БРОВАРІВ.

Управа Львівських Броварів розіслала по українських часописах **платний** комунікат, у якому намагається на свій лад злискредитувати бойкотову акцію львівського пива. Комунікат повний неправдивих висновків і має своєрідну ціль.

Бойкотову акцію веде не лише Окружна Комісія Проф. Союзів, як це стверджують автори комунікату, але також і Українська Професійна Комісія. Управа Львівських Броварів не підписала збірної умови з робітниками не тому, що робітники не годилися на обниження платень, але тому, що **взагалі не хотіла підписати**, хоч робітники пішли не тільки на обниження платень, але й на інші уступки.

Та не ті справи мала на цілі Управа Львівських Броварів, коли поміщувала згаданий комунікат. У комунікаті робить вона невірний закид проводові бойкотової акції, що цей провід веде свою боротьбу під „неморальним" гаслом, начебто Львівські Бровари **звільнили всіх українських робітників.** Цього закиду ні одна ні друга комісія не робили, але коли Управа Львівських Броварів ту справу перша в публичній формі порушує, то нашим обовязком є також забрати голос у тій справі. Заявляємо, що не всіх українських робітників позбавлено праці у львівських броварах, але стверджуємо в категоричній формі і можемо на це дати докази, **що при всіх редукціях, а тих редукцій в останніх роках було кілька, українські робітники в першій мірі падали жертвою.** На доказ подаємо таке: в місяці січні 1933 р. зредукувала Управа Львівських Броварів 28 робітників, в тім числі 1 жида, 7 поляків і 20 українців. Чи це є доказом твердження комунікату, що відсоток українських робітників незмінений і виносить коло 43 відс. робітничого персоналу?

Не забуваймо притім, що жертвою редукцій впали українські робітники, які довгі роки працювали у Львівських Броварах, тратили там здоровля, щоби по 12 чи навіть 16 роках опинитися на вулиці. Що більше, зредуковано роб. Панька Рубля, який у броварах працював від 1901 р. отже повних 32 роки.

Не перечимо, що відсоток українських робітників у Львівських Броварах виносить сьогодні 40 відс. Але знаємо, що перед кількома роками було там **80 відсотків.** Деж решта ділася?

Але нехай ніхто не думає, що Управа Львівських Броварів хотіла похвалитися своїм „протеґуванням" українських робітників. Ні! Вистарчить навести одно речення з комунікату, а кожному стане ясним, яку ціль вона мала.

„Летючки, спрямовані проти споживання львівського пива є шкідливою акцією, яка може відбитися... **в першій мірі на істнуванні українських робітників".**

Іншими словами: **українці, пийте львівське пиво, бо інакше викинемо всіх українських робітників!** Чи потрібні ще які коментарі? По чиїй стороні мораль і слушність, сама Управа Львівських Броварів ясно доказала.

Українська Професійна Комісія.

ІЗ ПЛЕН. ЗАСІДАННЯ ЛЬОНДОНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ЛЬОНДОН, 13. VI. ПАТ. На пленарному засіданні льондонської конференції прем. Даладіє виступив проти інфляції та зазначив, що привернення світової рівноваги залежить від закінчення валютової боротьби, яка йде між гол. державами. Висунув безпеку фінансової калькуляції в торговельнім житті, як найважніше завдання, закликав вернутися до устабілізованого золотого паритету та здержати флюктуацію валют.

Між В. Британією та Францією з одного, а Зл. Державами з другого боку заходить спір у справі обсади предсідництва монетарної комісії. Америка, як найважніша фін.-кредитова держава у світі, домагається предсідництва в тій комісії. Цьому противляться В. Британія та Франція. Вони кажуть, що країна, яка веде інфляційну політику та є проти стабілізації, не може управляти монетарною комісією. Франція каже, що керма комісії повинна бути в руці краю, який має найбільші ґарантії валютової стабілізації.

—o—

БУРЛИВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ У ВІДНІ.

ВІДЕНЬ, ПАТ. 12. червня в дільницях перед університетом, ратушом, держ. канцелярією, на пл. св. Степана та в часописній дільниці були бурливі демонстрації, які розігнала поліція. Кинули багато експльодуючих жабок. Поліційний комунікат стверджує, що подіями кермували нац.-соціялістичні посли. Арештували 40 гітлерівців. До крамниці Дойтша в XX. окрузі кинули бомбу із слізним газом, до крамниці ювілєра Футервайта в дільниці Майдлінґ кинули бомбу, від якої згинув ювілер і одна особа, а три інші були тяжко ранені. Вполудне поліція дістала довірочну вістку, що нац.-соціялісти хочуть висадити в повітря державні будинки. Поліція обсадила всі канали у Відні й обставила стійками держ. будинки. Велике враження зробило зачинення всіх брунатних домів у Відні.

—o—

ПІСЛЯ ЗАМАХУ НА ПРОВІДНИКА ГАЙМВЕРИ.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Дотеперішні висліди слідства в справі замаху на провідника Гаймвери д-ра Штайдля виказують, що замах виконали емісарі з Німеччини. Приготовили його дбайливо. В дні замаху хтось, що подавався за ґр. Лерхенфельда пруським акцентом, інформувався в канцелярії Штайдля, коли він приїде з Інсбрука. Авто, з якого виконали замах, ждало перед домом Штайдля 4 години. Найшли це авто покинуте біля німецького кордону. В Інсбруці арештували 46 нац.-соціялістів. З дальших вісток виходить, що влада дійшла до висновку, що замах виконали два німці, які ще є в Австрії. Поліція знає їх назвища, одначе держить у тайні.

—o—

ВИСЛІДИ СПІВОЧОГО КОНКУРСУ.

ВІДЕНЬ, 13. VI. ПТ. Оголосили тут висліди співочого конкурсу. Перше місце одержала Ірма Жуґль, француженка, другу нагороду баритон мадяр Шелене, третю грекиня Туркі Такі, пяту полька Люц. Щепанська, сопран.

—o—

24 ГИДРОПЛЯНИ ЛЕТЯТЬ ПОНАД ОКЕАН.

Італійський міністр летунства ген. Бальбо заповів на 14. червня давно вичікуваний старт 24 італійських гидроплянів до лету понад північний Атлянтик з Европи до Америки. Керманичем лету іменували ген. Пелеґріні.

—o—

ПРЕЗ. ГІНДЕНБУРҐ ХОРИЙ.

З Берліна прийшли вістки, що в стані здоровля през. Гінденбурґа зайшло погіршення. Від двох днів Гінденбурґа не кидає горячка

—o—

МАТЕРН ЛЕТИТЬ ДАЛІ.

Після десятьгодинного сну Матерн 13. червня відлетів із Хабаровська в год. 22.15, звернувши на Аляску до місцевости Номе.

—o—

НОВИНКИ

— **Дрогобицький Комітет для участи в святах Франка у Львові** зложив 81 зол. 55 сот. на будову нагробника І. Франка замісць вінка на могилу. — У вчорашній новинці подано, що І. Титор зложив 5 зол. на лікування раненої учительки Скварківної. Тимчасом це помилка, бо 5 зол на ту ціль зложив **п. Іван Титор.**

— **Ще про рішення жюрі промислової виставки.** В доповненні до вістки, яку ми подали вчора про відзначення дипльомами і признаннями шістьох виставців, інформують нас, що, не вважаючи на прегарні експонати трьох наших килимкарських фірм, жюрі не могло брати їх під увагу. Ці килими були розвішені по всіх кімнатах і дуже причинилися до естетики цілої виставки. Таксамо не можна було виріжнити прегарного в початках виставки стійла кооп. „Нар. Мистецво“, бо пізніше розкинено її експонати по всіх салях

— **Свято Козацьких Могил.** Головна Рада „Відродження“ повідомляє: Збірка учасників прогульки, що вибираються колесами в четвер 15 ц. м. год. 3. (рано) на площі Домініканській (біля костела Домініканів). Зі собою взяти харч на два дні, тепле одіння, особисті документи та ін. Прогулька вирушить на личаківську рогачку через Винники до Золочева. Нічліг пропонований у Бродах. З огляду на малу кількість зголошених учасників, що бажалиб виїхати поїздом, Головна Рада не старається знижки. Звичайний білет коштує 6.70 зол. в одну сторону. Найкраще їхати вночі з четверга на пятницю в год. 0.35. з головного двірця. Крім того поїзди відходять: 9.30, 17.10, 21.30 з гол. двірця. Свято починається у пятницю около 10. год. Службою Божою. Кости полягли́х козаків можна звиджувати в підземеллях монастиря цілий день.

— **Орган Гітлера про жалюгідні події на Личаківському цвинтарі.** Сторонським кореспондентам у Львові не випало з очей те, що діялося на Франковому святі при гробі поета. В офіціяльнім органі Адольфа Гітлера, теперішнього німецького канцлера та всемогучого диктатора „Фелькішер Беобахтер“ появилася кореспонденція, в котрій автор пятнує в найгостріших словах виступ української націоналістичної молоді на Личаківському цвинтарі. Він представляє ту демонстрацію як бійку паничів з мужицькими організаціями і робить такий висновок: українцям іще дуже далеко до того, аби стати нацією, коли українці не посоромилися счинити бійку між собою та ще на такому місці і при такій нагоді та ще й під польським пануванням. — Подібні уваги читали ми після Франкового свята також у „Нає Вінер Журнал-ю“ та в інших німецьких часописах.

— **Крамниці та кіоски з морозивом** появилися цього року у Львові у такій скількости, якби ми мали нечувані спеки. Поява цього роду підприємств у році такої холодної весни та дощевого червня дивує кожного. Імовірно вклад потрібний на виріб дешевого морозива спонукує ріжних людей братися за такий інтерес. Першими жертвами цих крамничок і будок стає шкільна дітвора і бідніше населення.

— **Більшовики переслідують студентів з Галичини.** Під таким заголовком приносить „Український Голос“ з Вінніпегу (ч. 17. з 26. квітня ц. р.) вістку: „На Рад. Україні від кількох місяців ведеться переслідування студентів-українців, які приїхали з Галичини на студії в ріжних високих школах. Чека переслідує навіть студентів українців комуністів. Свояки студентів, які легально виїхали на студії до Харкова, Одеси, Києва та інших міст України, мають відповідні пашпорти й візи рад. влади, не дістають уже довший час ніяких вісток. Листи до тих студентів вертаються назад.

— **Гурт безробітних** демонстрував у Львові та старався дістати до ратуша. Частина демонстрантів пішла на вул. Скарбківську під Державний Уряд Посередництва Праці. Поліція їх розігнала. В сутолоці безробітний Стан. Моравський впав на хідник і розбив собі голову. Рятункова стація відвезла його до шпиталю. Пізніше ок. 20 безробітних напало на страгани на Краківській площі. Кожний безробітний взяв із страгана бохонець хліба, а інших харчів, як ковбаса та солонина не торкали.

— **Покінчити самогубством** постановив ем. поліцай 47-літн. Йосиф Качоровський, тому на розі вул. Дзялинських і Городецької пробив собі живіт кухонним ножем. Качоровського забрали до шпиталю.

— **Равська хроніка.** Дня 1. ц. м. в год. 15-ій вертала фірою з Рави Руської учителька п. Магурова до Корнів. В лісі недалеко Річок напало на неї двох замаскованих і озброєних у рушниці бандитів і зрабували квоту 250 зол. Поліція шукає за ними. — Дня 5. ц. м. у громаді Тенетиська згоріло підчас сильного вітру 29 господарських будинків. Того самого дня у Махнові згоріло 61 господарств, між іншими згоріли парохіяльні будинки і новозбудована школа, на загальну шкоду 600.000 зол. Причина пожежі або підпал безробітних або спекуляція деревних торговців. — Дня 8. ц. м. приїхав до Рави Руської прокуратор окружного львівського суду зі слідчим суддею та поліційними агентами. Переведи ревізію у фабриці Польсько-Бельґійського Т-ва імпреґнації дерева в Раві Руській, опечатали книги канцелярії та ведуть розслід. Як кружляють поголоски там були великі зловживання.

— **Грабіжники.** На дорозі між Куровичами та Чижиковом біля Львова три озброєні в револьвери бандити забрали в торговця яєць Ів. Сірута з Курович 5 зол., а купцям Сим. та Маєрові Гердберґерові 55 зол.

— **Кріваві бійки.** На дорозі в Мишлятичах (Мостищина) прийшло до бійки між Томою Гнатом, його шурином Богд. Рибаком і Клем. та Вінк. Юркевичом. Клеменс Юркевич так сильно вдарив Гната палицею по голові, що розбив йому череп. Гнат помер. — У Жираві (пов. Бібрка) на весіллі поранили смертельно ножами та книжалами Мих. Вербовського та Ст. Тітика. — В Луковій (Ланцутчина) Март. і Фр. Коваль побили тяжко Мих. Вальчака, що він наслідком ран помер, а його брата Йосифа смертельно ранили.

— **Сам зголосився.** Володимир Лукасевич, що вбив у Бібрці свою тещу Роз. Чехановську, зголосився сам у львівській поліції. Лукасевича відставили до Бібрки до тамошнього постерунку поліції.

— **Не було саранчі.** Нинішні варшавські часописи заперечують свою попередню вістку, начеб варшавське воєвідство навістила хмара саранчі. Були це комахи, похожі на саранчу, т. зв. русалки, що пасмом широким на пів км. відлетіли до Сх. Прусії. Вони нешкідливі для ростин і живуть комахами.

— **За надужиття.** У Варшаві відбувається розправа проти адвоката Жигм. Бонецького, довголітнього голови Братньої Помочі Університету. Акт обвинувачення закидає йому, що на становищі правного заступника Банку Західного допустився надужить на суму 48.300 зол.

— **Військовий хрест „Польонія Реститута“** вручив у Парижі польський амбасадор Хлаповський жидівському письменникові Шаломові Ашові. Шалом Аш сказав, що з Польщею лучать його все найщиріщі почування.

— **Нова реклама книжок.** Чехословацькі книгарі та видавці скористали з недавньої демонстрації гітлерівських студентів у Німеччині, що палили твори буцімто „протинімецького духа“ і організують у Чехословаччині „тиждень спалених книжок“. Таким робом публика поцікавиться авторами та книжками, що є на гітлерівськім індексі.

— **Дібране подружжя.** У малярськім місті Ракоспальота відбувся шлюб дивної пари 95-літнього столяря Джиджовського з 24-літньою Клярою Ляцкою, сиротою по полковнику. Столяр гордий на те, що робив меблі для цісаря Франца Йосифа та архикнязя Рудольфа і ніколи в житті не був недужий. Від 7-и літ він не пє ні краплі води, тільки вино. Журналістам, що прийшли вивідати від нього, як він уявляє собі своє подружжя, заявив, що сподівається щастя для себе і для своєї жінки.

— **Затяжна справа.** Сірчаний король Івар Крюґер полишив після свого самогубства багато праці тим, що хотять розплутати всі нитки його темних інтересів. Тому, що в ту справу вплетені ріжні інші особи, поліція вела подрібне слідство. Вислідком слідства залишилися справоздання, рахунки та оцінки ріжних знавців і детективів. 11 таких осіб разом з 5 машиністками записало за рік 20.000 сторін паперу. Та ціла бібліотека має 2 метри висоти.

— **Москва хоче мати ще одну палату.** Ця палата буде зватися „Палатою Совєтів“; засідати в ній буде найвища рада комісарів себто парлямент. Вибудують її на підставі проекту інж. Фофанова. Вища частина будівлі матиме статую Леніна на 70 м. заввишки, так, що вся палата буде неначе примурівкою для цього памятника. Скільки голодних і босих зможе найти працю при цій фараонській піраміді радянська преса не пише.

— **Потрібний винахід.** У Ню Йорку робили спроби з нововинайденим безшумним автом. У цьому винаході покористувалися широко гумою. Авто їде так тихо, що його зовсім не чути. Спочатку, для тих, що все звикли до гомону такої машини, робить вона несамовите враження. Самі проби такого винаходу коштували пів міл. долярів.

— **Вік вічно молодої артистки.** Париська танцюристка і ревіова артистка Містенґет, що мандрує тепер по Европі має поважний вік, але досі ніхто не означив його точно. Аж тепер один париський часопис добився до її метрики і подав світові до відома її справжнє прізвище. Анна Марія Буржуа, уроджена 23. лютого 1869. Другий париський денник подав злобний заголовок „Археольогічне відкриття“. Тимчасом Містенґет може бути горда, що в 64-ім р. життя виглядає не більш як на 40 з маленьким „хвостиком“.

— **Віденська сензація.** Звичайна собі віденська студентка 22-літн. Єлисавета Гайнріх, жидівка,

вийшла заміж за китайця, Вайнінглі, вчителя музики. Китаєць — високого роду, син колишнього бурмістра в Пекіні.

— **Дрібні вістки.** Колишній болгарський цар Фердинанд провів кілька днів у Відні, перед відїздом на літо до Бад-Ґаштайн; у день оглядав музеї, вечорами був у театрах. — У Берліні створили при міністерстві окремий „уряд моди“, що що має стежити за самостійним суто німецьким зразком моди; проводить цим урядом жінка міністра пропаганди д-р Геббельс. — У Зл. Державах довкола озера Мічіґен панує велика спека; у Ню Йорку температура вагається між 30 і 35 степ. Ц.; багато жертв від сонячних ударів. — Син президента Зл. Держав Еліот Рузвельт розводиться зі своєю жінкою після 17-місячного співжиття. — Із вязниці у Валенсії втікло 12 вязнів підкопом на 100 метрів довгим; еспанська преса розписується широко про таку сенсаційну втечу, до якої вязні підготовлялися місяцями праці. — У Латвії відкрили велику шпигунську організацію, до якої належало багато осіб з інтеліґенції та деякі активні військові. — Спеки в Англії були такі великі, що від надто сильних сонячних промінів загрoілася шкляна покрівля ратуша в м. Райд, на острові Вайт. — В околиці Бостону вибудували зал. міст над рікою на велитенських підставах із колесами так, щоби можна було розсувати на боки, коли надїзжають великі кораблі.

— **Запертя.** Свідоцтва ґінекольоґічних клінік стверджують, — що природна гірка вода **FRANCISZKA JÓZEFA** запевнює лагідне випорожнення і тому вказане вживати її підчас злогів.

—o—

З кіна.

КІНО ПАЛЯС: „ЕКСТАЗА“.

Фільма чеської продукції, що йде вже третій тиждень у Львові з великим успіхом. Слідний на ній вплив радянської кінематографії. На перший погляд пересічна історія нещасливого подружа, зростає до симфонічної поеми кохання. Деякі сцени з природи та дрібні моменти зустрічі закоханої пари прегарні. Дуже вміло застосована техніка знимок повного обличчя на весь екран. Артисти, з якими ми познайомилися вперше, першорядні.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Автові перегони.

Одні кажуть смішне, другі — непотрібне, а треті — просто каригідне.

Це так про автові перегони, що недавно відбулися у Львові.

— Чотири години в колісце. Фізіономія замурзана, авто запацькане. А люди платять по 10 золотих, щоби оглухнути...

Це так ті, для яких смішне.

— Кому з цього користь! Один непевний рух і катастрофа. А авто дороге. Щонайменше пять тисяч долярів, як у болото кинув.

Це ті, для яких непотрібне.

— Стільки людей голодує, а тут перегони. Якби так ті гроші пішли на бідаків. Подумайте: 20 авт по 5 тисяч долярів, а там бензина, олива, кошти подорожі, удержання і врешті трицять тисяч білетів вступу.

Це ті, що кажуть каригідне.

Але...

Возьмім людину, що запивається.

Ллє в себе горівку і кривиться. Чи це не смішне? Орґанізм його нищиться. Чи це потрібне? Інші не мають кусника хліба, а він гроші на дурний алькоголь! Чи це не каригідне?

А все таки є такі, що пють і є такі, що будуть ходити на автові перегони.

Я належу до тих других.

Що року є якась атракція.

Два роки тому Штук, рік тому Карачьоля, а цього року ґрафиня Орсіні. Автентична італійська ґрафиня. А крім неї ще пані Ітіє — француженка і пані Козьмянова — тутешня.

Три жінки при автовій кермі! Невжеж не цікаво?

Чи потрафить та сама біла ручка, яка так добре водить за ніс найсильнішого мущину, водити за керму Буґатті'ого, Альфа-Ромео, чи Мерцедеса.

Показалося, що ні. З чоловіком справа багато лекша. Хоч він часом також гуде на всі циліндри, хоч старається скрутити на бік, але остаточно вспокоюється і йде під рукою, як овечка.

А така сталева бестія то ні совісти, ні ніжности не має. Хочеш зрушити її з місця — впреться і стоїть, хочеш здержати — летить просто на каменицю, хочеш скрутити — не дає.

Ґрафиня Орсіні зрозуміла це найскорше і зараз на початку вивтікала. Дві інші не давали за виграну доки... не програли. Все таки пані Ітіє їздила абсолютно за скоро. За гарна, щоби не давати на себе поглянути.

А мущини?

Були шведи, норвежці, австріяки (нова нація!), французи і ще якісь там. Очевидно, що й поляки Голуй і Ріппер.

Всі заграничні змагуни тряслися зі страху перед Ріппером (гляди: львівські ґазети!), бо не брали під увагу одного: з давен давна розвиваного почуття гостинности господарів. Думали: возьме їх з місця, а тимчасом Ріппер приїхав до мети багато пізніше.

З дива не могли вийти, але може аж тепер догадаються...

З українців ніхто не брав участи.

Не тому, що не мають таких авт, ані таких керманичів, але й тому, що це пахлоб уґодовщиною з одного боку, а провокацією з другого.

Набрав би по дорозі від своїх, а якби припадково виграв, то тоді що хоч роби. Прапор треба вивісити і гимн заграти...

І без цього якийсь пан мало зі шкіри не вискочив.

— Що-о-о? — вирячував очі і українці мають тут свою фану. Дивна толеранція!

— Успокійся, то шведська. Бачиш хрест!

— Все одно. Не люблю тої краски...

Бідний паниcько. Мусів стерпіти, як цю фану з хрестом підтягали на щоглі побідників.

Може ще доживе хвилі, коли вона і без хреста поїде в гору!

Ех, не зашкодилоб, панове учасники автомобілевих курсів!

Галактіон Чіпка.

Дописи.

ГЛИНЯНИ.

Заборона Свята У. М. Х. Нижче подаємо відпис письма перемишлянського старости до парохіяльного уряду в Глинянах, яким воно заборонило полеву Службу Божу і процесійний похід з нагоди ювилейного свята: „Українська Молодь Христові“, що мало відбутися в Глинянах дня 14. травня ц. р. Ось той документ:

Starostwo przemyślańskie Nr. B/74. Przemyślany, dnia 12. maja 1933 r. Do Gr.-kat. Urzędu parafjalnego na ręce Ks. W. Lewickiego w Glinianach. Na zasadzie art. 72 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341 oraz art. 10. Ustawy o zgromadzeniach z dnia 11. marca 1932 r.) Dz. U. R. P. Nr. 48 poz. 450) prośby z dnia 9. maja br. o zezwolenie na nabożeństwo pod gołem niebem oraz na pochód w dniu 14. maja br. nie uwzględniam ze względu na niebezpieczeństwo i porządek publiczny. Udzielenie zezwolenia na urządzenie Akademji uzależniam od dokładnego zapodania miejsca, w którem ma odbyć się wspomniana Akademja, gdyż w prośbie ta okoliczność została pominięta. Od tej decyzji wolno wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu przez tut. Starostwo w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia. — Za Starostę powiatowego: Mgr. Wł. Słocki, Zastępca Starosty.

БУЧАЧ.

Концерт арт. Іванни Синенька-Іваницької відбувся в неділю 14. 5. в салі „Сокола“ в Бучач. Публика, захоплена мистецьким виконанням поодиноких точок програми, живо оплескувала артистку, а вже найбільше оплесків збирала п-і Іваницька за чудово відспівані українські пісні. По концерті відбувся в салі „Української Бесіди“ скромний комерс з участю нашої співачки.

Філія „Просвіти“ в Бучачі влаштувала в місяці травні ц. р. низку окружних просвітянських анкет, на яких делегати Філії виголосили реферати про новий закон про товариства і про просвітянські справи взагалі. Такі анкети відбулися 21. 5. в Зеленій, 25. 5 в Потоці Золотім, 25. 5. зібрання делегатів читалень району язловецького в Язлівці і 28. 5. окр. просв. анкета в Коропці. На анкеті в Коропці було присутніх біля 250 осіб. Делеґатом Філії на ту анкету був мгр. Т. Данилів.

З життя Повіт. Кружка „Рідної Школи“. Заходом Повіт. Кружка „Р. Ш.“ в Бучачі основано нові Кружки „Рідної Школи“, як відділи Головного Т-ва, в селах: Костільники (17. 5) і Сновидів (21. 5). Старосто в Бучачі не згодилося на заснування Кружків „Р. Шк.“ в селах: Сороки, Новоставці і Зубрець, мотивуючи своє рішення тим, що до старшини Кружків у тих селах найшли люди, котрі не дають гарантії, що будуть поступати згідно з постановами статуту.

Дві родини біженців ізза Збруча в числі 11 осіб опинилися в нашому місті. Люди ці забрали зі собою останнє лахміття, яке мали і перекралися в ночі через кордон, готуючись на певну смерть від кулі більшовицької граничної сторожі, яка все таки була для них менше страшна, ніж повільна смерть у тайгах Сибіру, куди мали їх виселити. Нещасними біженцями заопікувалися наші громадяни, що деяких узяли до себе, а іншим забезпечили працю.

Заг. Збори Т-ва „Українське Міщанське Братство“ в Бучачі відбулися в неділю 28. 5. у власній салі Т-ва. По досить бурхливім вступі і палкій дискусії, старий виділ Т-ва уступив і на його місце вибрано новий у такому складі: голова Корнило Крушельницький, заст. гол. Кізюк Михайло; виділові: Іван Бобик, Харецька Юлія, Баран Михайло, Плаксій Ілля, Кізюк Микола. До нового виділу поставили присутні на Зборах члени цілу низку побажань, щоб оживити життя в Товаристві.

З ініціятиви Повіт. Кружка „Р. Школи“ в Бучачі виголосила п. М. Кізимович і п. М. Ниткевич у днях від 21. 5. реферати про діточі садки в отсих селах: Сороки (21. 5.), Ліщанці (22. 5.), Соколів (23. 5.), Русилів (24. 5.), Скоморохи (25. 5.), Костільники (26. 5). П. М. Кізимович виголосила крім того реферат у селах: Стінка, Коропець (місточко), Космирин, Вістря, Сновидів, Зубрець. У всіх селах стрінулися ті реферати з великим зацікавленням, головно серед жінок. На жаль, недостача відповідних фондів є поважною перепоною в тому, щоби справу діточих садків відразу наладнати як слід і покрити їх сіткою цілий повіт.

КОПИЧИНЕЧЧИНА.

Т-во „Боян“, а радше зорганізована ним орхестра, завдяки енерґійному проводові її диригента п. Кравчука, не зважаючи на короткий час її існування, вже починає прилюдно виступати і то з гарними успіхами. І так у святі селян на памятку знесення панщини грала вона в часі імпозантного походу копичинеччан, дня 28. травня їздила для звеличання свята У. М. Х. до села Нижбірок Новий, а тепер приготовляється до дальших виступів.

Загальні Збори Кружка „Союзу Українок“ відбулися при незрозумілих зарядженнях, а саме провід Кружка впускав на салю тільки членів і то бічними дверима, так, що для гостей місця там не було. В кожному разі таке зарядження проводу Кружка суперечить дотеперішній практиці копичинецьких установ, які на всіх своїх зборах радо приймають гостей і в дискусії до їх голосу прислухуються. Самі ж Збори відбулися не під знаком здорової і тому бажаної критики, а займалися майже виключно зводженням особистих порахунків проводу Кружка навіть з неприсутніми на зборах особами, при односторонньому насвітлюванні подій та перекручуванні на свою користь фактів. Але найсумніше в тому всьому те, що з уст поодиноких членів проводу падали демагогічні гасла, які у висліді могли тільки викликати пірву між селянством та інтеліґенцією, яка, треба тут піднести, працює в повіті досить інтенсивно. Головний Виділ „Союзу Українок“ повинен би вглянути в ті ненормальні відносини, які є в копичинецькому Кружку, не опираючись при тому всецiло на інформаціях, які походять з одної сторони, але засягнути вияснень та увійти в контакт з представниками місцевих установ. Вправді в копичинецькому Кружку „Союзу Українок“ до рогатинських історій не дійде, бо місцеве інтеліґентне жіноцтво занадто добре розуміє шкідливість роздорів і пожертвує своїми особистими симпатіями чи антипатіями — принайменше це треба сказати про більшість жіноцтва — але і в інтересі Кружка „С. У.“ і в загально-громадському є, щоби Головний Виділ ті відносини якнайскорше санував.

ГОРОДОК.

Заборона свята У. М. Х. Дня 11. ц. м. мало відбутися повітове свято У. М. Х. на загальне домагання всіх, що не могли бути у Львові. Одначе староство похід заборонило. Внесено відклик до Воєвідства. Не сумніваємося, що Воєвідство знесе той заказ. Про вислід відклику й евентуальний речинець свята повідомимо.

Вдатна діточа забава. В понеділок Зел. Свят уладив сирітський захист діточу забаву для всіх дітей. Зібралося так багато дітей, що обширна саля „Помочи“ не могла всіх помістити. Одна частина мусіла сидіти і стояти, як інші бавилися, і так ішло на переміну. Але стиск не зменшив охоти дітей, які від год. 4.30—9.30 веч. бавилися, співали, деклямували, танцювали, робили вправи під доглядом мамів і добрих Сестер Сл. Пр. Д. М. Діти верталися до дому неохотно і допитувалися, чи буде забава на другу неділю.

Засуд о. д-ра Цегельського. Сензацію викликав у нас засуд о. д-ра І. Цегельського в повітовім суді на місяць арешту, або на 100 зол. кари за мниму обиду маґістратського писаря Костшембського. Образа була мабуть в тому, що на домагання зложити 10 проц. брутто з добродійної імпрези о. д-р Ц. висловився, що така вимога варварська. Для оборони взяв собі о. Цег. адвоката українця й одного поляка. Поляк на кілька днів перед розправою повідомив, що мусить зрезиґнувати з оборони „под моральним пжимусем“. І це цікаво!

Панахида за заслужених громадян. В Зел. Понеділок відправили у нас в 12. год. панахиду за заслужених громадян бл. п. о. Ал. Стефановича й Іллі Кокорудза. Присутні зложили 12 зол. на інвалідів.

Розвиток каси „Поміч“. У грудні 1931 р. каса „Поміч“ мала оголосити конкурс. Пасивний біланс 10.000 зол., зобовязань було на 54.000 зол. Вибрано нову надраду і нову дирекцію і накинено їм ведення каси. Завдяки праці нової управи каса „Поміч“ нині забезпечена і стала найсильнішою інституцією Городка. Умовлено ся з вірителями, притягнено нові кредити, заведено дрібну ощадність (за півтора року вплинуло понад 5.000 зол. дрібних ощадн.), придбано довіря суспільности. Сплачуються зобовязання, буджет активний. В руках городецьких мешканців є тепер около 350 щадничих книжечок, видано кількасот позичок від 60—100 зол.

Забезпечення „Районової Молочарні“. В 1932 р. також над пропастю стояла „Районова Молочарня“, а нині в управі Маслосоюзу вона теж забезпечена. Тільки Повітовий Союз Кооператив далі в дуже тяжкому положенні.

Нова захоронка. В половині червня отвирається у нас нова захоронка на львівськім передмісті. На застависькім передмісті пекучо трудно знайти приміщення

МОСТИЩИНА.

Дві лугові наради. В травні ц. р. відбулися дві лугові наради в мостиському повіті. Перша була в Годинях, скликана на закінчення руханково-спортового курсу місцевим товариством „Луг“, на яку прибув ред. Анатоль Курдидик як референт. Нарада пройшла дуже гарно. Другу нараду скликано під напором сіл до Мостиськ як повітову, на якій було присутніх до 150 людей, молоді та старшого громадянства. Заступлених було 23 сіл повіту. Нарадою проводив о. дек. Чавс Петро, як референт прибув делегат „Великого Лугу“ зі Львова мгр. Василь Жовнір, який пояснив цілі товариства та запізнав присутніх з причиною зміни статуту. Присутні заявили: Українське село хоче і мусить організуватись; чи крикунам це подобається чи ні, ми є за „Лугами“! В дискусії один з учасників, член „Сокола“ з Чернева, осудив різко ту частину преси, яка робить роздор між українським народом, себто ту, яка виступає проти Лугової Організації. Проти „Лугів“ виступало тільки трьох студентів, які цілий час переривали нараду; а коли вкінці один зі студентів у некультурний спосіб образив честь луговиків, присутні викинули його з салі. Одначе при голосуванні і ті два студенти, що залишились на салі, не голосували проти „Лугів“. Багато із приступлених сіл вже внесли статути до затвердження та очікують часу, коли їх молодь стане в організовані ряди „Луга“.

О. Ф.

Не забувайте про тих, що в боротьбі за кращу долю Народу стали інвалідами! Жертвуйте в хосен українських інвалідів:

СПОРТ.

ЗМАГАННЯ В СИТКІВЦІ ЗА МИСТЕЦТВО ЛЬВОВА.

Змагання ті, що починаються вже 15. червня в год. 9. рано, заповідаються дуже цікаво. Крім добре вже знаних у нас змагунів побачимо нових, також у добрій формі. Цікаво заповідаються також змагання у жіночих конкуренціях. Кляса жінок у порівнанні з минулим роком підтягнулася дуже високо. Змагання відбуваються на токах ЛКС при вул. Войтіха, спеціяльно перероблених цього року на поважні ситківкові імпрези.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян — Гаґібор 1:0.** Змагання за мистецтво Б-кляси.

ЧЕРНІВЦІ. 5. VI. **Олімпія (Букарешт) — Довбуш 5:2 (3:1).**

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

УЛЯНА КРАВЧЕНКО: *Мої цвіти.* Нарпсв. Коломия 1933. Накладом „Загальної Книгозбірні“.

А. ЖАРОВИЧ: *Які є тварини на землі?* Наука зоольоґії II. частина. Видавництво „Самоосвіта“. Ч. 42. Яворів, травень 1933. Стор. 32. форм. 16°.

ЖУРНАЛИ:

„ЖИТТЯ І ЗНАННЯ“, популярно-науковий журнал Т-ва „Просвіта“. Рік VI. Ч. 6. Львів, червень 1933 Зміст: І. Б. о. Олександер Стефанович (некрольоґ); Українське життя у княжих часах, написав І. К.; Памятник І. Франка; центральний годинник; Усунення мряки; С. Шелухин: Мала Росія і Малоруське; С. Ш.: Пантелиха; Штучний дощ; Т. Демчук: Тернопільські театральні вечорі; Ф. Коковський: Загублені та найдені річи; А. Жук: Як українські кооперативи виконують статутові приписи про членство в „Просвіті“; В. К.: Травні ліси у підрівникових країнах; Місто серед джунґлів; В. С. Щипавка; В. Барагура; Ворожнеча між павуками; В. Мацьків: Кріваві аматори алькоголю; В. Мацьків: Як мухи дбають про своє потомство; С. Б.: Життя в розрідженому повітрі; В. Дорошенко: Микола Хвильовий; Е. Жарський: Забуті плаї; Історія „Просвіти“; С. Магаляс: Методика освітньої праці; М. Б-ий: З життя господарської школи в Миловані.

„ЮНАЦЬКА ДУМКА“, орган українського робітництва. Львів, червень 1933.

„КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА“, економічно-суспільний місячник — Львів, червень 1933. Рік VI. ч. 6. Зміст: На окраю днів; Довг вдячности народу І. Франкові; Боротьба німецької кооперації за своє істнування; Одна з трагедій; Біланс Земельного Банку Гіпотечного; Брати Симиренки; Чи можлива індустріялізація України; Недомагання в праці Українбанків.

„УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО“, ілюстрований журнал української молоді. Рік І. Ч. 2.

Листування Редакції.

І. Ставничий, Станиславів: Ждемо обіцяної статті. Прислана неактуальна, бо на цю тему містили ми вже кілька.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 14. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку“ (Вист. Ст. Ярача).

Четвер, 15. червня год. 3.30 попол. „Викрадена наречена“.

Четвер, 15. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку“ (ост. раз).

Театр Ріжнородностей.

Середа, 14. червня год. 7.30 веч. „Любки“ (В. Грубінського).

Четвер, 15. червня год. 7.30 веч. „Любки“.

Кіна.

АДРІЯ: „Таємна 6-ка“, „Ц. к. фельдмаршал“ (Власта Буріян).

АПОЛЬО: „В кожній пристані дівчина“ (Альб. Прежан).

АТЛЯНТИК: „Земля нічия“.

КАСІНО: „Покинута мати“, Льорель і Гарді: „Полковник і його слуга“.

КОЛІСЕЙ: „Побіда чорного Джека“, ревія „Бо тут кипить забава“.

КОПЕРНИК: „Д-р Моро“ (на основі Велса).

МАРУСЕНЬКА: „Д-р Моро“ (на основі Велса).

МІРАЖ: „Дівчина з країни бурі“.

МУЗА: „Нагана“, „Хам“.

ПАЛЯС: „Екстаза“.

ПАН: „Все для дівчини“ (Гарі Піль).

ПАСАЖ: „Ковбой з Арізони“ (Кен Мейнард).

СТИЛЕВЕ: „Тайна стенотипістки“ та ревія.

ХИМЕРА: „Сатана зависти“ (Гері Купер).

УТІХА: „Князь Дракуля“, ревія: „Ах, ті львовяники!“.

Закордонне радіо.

Середа, 14. червня 1933.

Братислава (279.3) 12.30 Концерт; **Бреслява** (325) 20.00 „Колиб я був королем“ ком.-ком. опера Адама; **Брно** (341,7) 19.30 „Хованщина“ оп. Мусорґського; **Штутґарт** (360,6) 10.10 Пісні; **Берлін** (419) 17.50 Італ. пісні; 20.10 Нар. пісні; **Рим** (441,2) 20.45 Концерт; **Прага** (488,6) 19.30 „Дон Кіхот“ оп. Маснета; **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 17.20 Сучасні австр. композитори, 19.35 Вес. вечір; **Мінхен** (532,9) 20.45 „Царевич“ оп. Леґара; **Будапешт** (550,5) 17.00 Циг. оркестра, 18.30 Пісні; **Харків** (937,4) 9.00, 19.00 Концерт, 15.50 Українська діт.-муз. авд., 15.00 Скрипка, 18.00 Спів, музика, рецитації.

Четвер, 15. червня 1933.

Братислава (279.3) Концерт, **Бреслява** (325) 16.00 Ґріґові твори; **Міляно** (331,4) 20.30 „І Карнашіялі“ оп. Лячетія; **Берлін** (419) 20.05 Сучасна нім. оперетка; **Рим** (441,2) 20.45 Концерт; **Відень** (518,1) 11.30 Симф. концерт, 17.55 „Сумерк богів“ оп. Ваґнера; **Будапешт** (550.5) 15.30 Військ. оркестра, 17.30 Циг. музика; **Харків** (937,5) 9.00 Хор, солісти (українські нар. пісні), 13.50 Муз.-літ. авд., 18.00 Концерт для сільської молоді, 18.30 Солісти (музика, спів, нар. гумор).

Львівське радіо.

Середа, 14. червня 1933.

12.10, 12.35, 14.55, 15.35, 17.15 Грамофон; 15.25 Госп. комунікат; 16.00 Симф. оркестра; 18.15 Спорт у старину; 18.35 Спів (Евг. Мосаковський); 19.40 „Заячий присуд“ (Дигасінського); 20.00 Легка музика, спів; 21.00 Есперантські новини; 21.10 Есп. відчит про польську музику; 21.35 Музика, спів (Ал. Добош, тенор); 22.00, 22.40 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

Четвер, 15. червня 1933.

12.15 Симф. поранок; 14.00 Вокальний секстет; 14.45 Біжучі праці в городництві; 15.05 Пісні; 15.30 Ґрамофон; 16.30 Ревійові шлягери; 17.00 З прогульки на Пташачі острови; 17.15 Трансм. з Косова; 19.45 Технічна скринька; 20.00 Музика, спів; 21.15 Орхестра, спів; 22.00, 22.45 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

БІРЖА.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця двірська	31·50	32·50
Пшениця збірна	29·25	29·75
Жито одноціле	16·75	17·—
Жито збірне	16·—	16·50
Ячмінь двір. одноцілий	13·75	14·25
Ячмінь на мливо	11·50	13·—
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	9·50	10·—
Кукурудза краєва	13·75	14·25
Бараболя промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	13·—	14·—
Фасоля краса (з мішк.)	12·—	13·—
Горох пів-Вікторія	18.—	20·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	10·50	11·—
Вика чорна	6·50	7·—
Вика сіра	6·—	6·25
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	14·—	14·50
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·00	8·25
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	8·50	8·75
Висівки пшеничні	8·—	8·25
Пшоно	24·—	26·—
Просо краєве	15·—	15·50
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. за	70·—	72·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—

100 кг. льоко Львів	від	до
Пшениця двірська	33·—	33·50
Пшениця збірна	30·75	31·25
Жито одноціле	18·25	18·50
Жито збірне	17·50	18·—
Ячмінь на мливо	13·—	13·25
Овес збірний	10·—	10·50
Мука пшен. люксусова	61·50	62·—
Мука пшен. 65 проц.	30·50	31·—
Мука житня тип уряд.	30·50	31·—
Висівки житні	8·75	9·—
Висівки пшеничні	9·25	9·50
Крупи ячмінні грубші	24·—	26·—
Пшоно ч. 1	32·—	34·—
Пенцак ч. 10	23·—	25·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“:

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 13. VI.: З приводу слабої тенденції на масло цін не ставиться. Молоко 15 сот., сметана 50 сот., яйця 2.40 за копу. Тенденція на масло, молоко і сметану слаба, на яйця знижкова.

ДОЛЯР.

У вівторок курс доляра виявляв дальше знижкову тенденцію. Банк Польський платив за доляра 7.17, а в приватних оборотах курс доляра вдержався на висоті 7.24—7.25 зол. Пополудні доляр упав до 7.15 зол.

Золото: доляри 9.18—9.22, дукати 84.80—85.20, франки 36.50—36.75. Корони 38.40—38.70.

Срібло без зміни.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.30, 124.61, 123.99; Данціґ 173.90, 174.33, 173.47; Голяндія 358.65, 359.55, 357.75; Льондон 30.26, 30.41, 30.11; Париж 35.09, 35.18, 35.00; Прага 26.53, 26.59, 26.47; Швайцарія 172.20, 172.63, 171.77.

Акції.

Банк Польський 74.75—75.00.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Вступні іспити й вписи до І. кляси дівочої гімназії нового типу та V. і VI. кляси вселюдної школи СС. Василіянок в Яворові відбудуться в днях 15., 16. і 17. червня ц. р. 1—2

Продовження Загальних Зборів Товариства Прихильників Освіти у Львові відбудеться в середу дня 14. червня 1933 р. в год. 18-ій в салі „Української Бесіди“ при вул. Рутовського 22. — За Виділ: **Д-р Володимир Старосольський, м. голова.**

Замісць квітів на могилу бл. п. Марії з Гринцишинів Лисової зол. 5.— на Рідну Школу зложив п. Роман Коссар з Ключева Вел. Жертва ця була оголошена в ч. 122 „Діла“. 2457

Жертви надіслані до Адміністрації: На допомогу жертві жалюгідних подій д-р Сірко Михайло, Броди 5.— зол.; Ясик Максиміліян, Львів 5.—, Л. Солтикевич 2.— зол., І. Декальська 2 зол. На оселю для дітей українських еміґрантів: Л. Солтикевич 1 зол., Е. Маслякова 1 зол., І. Декальська 1 зол.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.